

HET DERDE TESTAMENT

KOSMOS

TIJDSCHRIFT OVER DE GEESTESWETENSCHAP VAN MARTINUS

Jaargang 44 september 2017

PETER ZACHO (1/2)

*uit: Martinus, zoals wij hem
ons herinneren*

MARTINUS

DE WERKELIJKE
RELATIE TOT GOD
[2]

(3/3)

INFORMATIE OVER HET WERK VAN MARTINUS

Het tijdschrift *Kosmos* wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus (1890-1981), dat met zijn kosmische analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: *het Derde Testament*. Het werd geschreven voor mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

INHOUD

3
De werkelijke relatie tot God
[2] (3/3)
Martinus

21
Peter Zacho (1/2)
Uit: *Martinus, zoals wij hem, ons herinneren*

24
De achterkant:
Ulrich Libbrecht

COLOFON

© 2017 Martinus Instituut, Kopenhagen,
Denemarken

Redactie: André Stroobant, Den Haag (m.m.v.
Gerard Oude Groen)

Layout: Jan de With, Asperen

Druk: Printstudio, Den Haag

Een uitgave van:

Stichting Martinus Centrum

Bautersemstraat 42

2518 PC Den Haag

tel. (070) 427 14 97 of (0570) 600 447

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

Prijs voor 4 nummers per jaar €20,00

Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.

IBAN: NL17INGB 0002 6646 92 – BIC: INGBNL2A

Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.

MARTINUS

DE WERKELIJKE
RELATIE TOT GOD
[2] (3/3)

2.20. Het contact met de geestelijke wereld door het gebruik van het gebed in de binnenkamer

De eerste van de speciale situaties die op het fysieke vlak kunnen ontstaan, waarin het aangewezen zou zijn om het principe van de binnenkamer te gebruiken, betreft de situatie waarin een mens in een onaangename situatie terechtgekomen is, hij verkeert bijvoorbeeld in geldnood. Hij wendt zich tot de ene na de andere medemens, maar al zijn verzoeken blijken vruchteloos te zijn, ze keren hem allemaal de rug toe en ten slotte ziet hij geen uitweg. In zo'n situatie nu zal het nuttig zijn om in de binnenkamer tot de Godheid te bidden. De mens in kwestie zendt dan een gebed of impuls naar het onbekende, en deze impuls wordt opgevangen door een psychisch wezen en dit wezen zal direct georiënteerd zijn over waar het kan bemiddelen en het zal dan een impuls naar een ander wezen op het fysieke vlak sturen. Die impuls zal bewerkstelligen dat dit andere wezen zich tot hem of haar wendt die in geldnood zat, zodat hij of zij geholpen wordt. Het hoeft helemaal niet zo te zijn die hij of zij degene al kende die nu komt helpen. De hulp kan heel goed komen van een heel vreemd iemand. Mensen worden soms bijeengebracht, schijnbaar toevallig en schijnbaar zonder de tussenkomst van iemand, maar omdat er geen toevaligheden bestaan en iets ook niet uit niets kan ontstaan, is de logische en werkelijke verklaring dan ook dat mensen in dergelijke gevallen bij elkaar gebracht zijn door 'iets', namelijk door het ingrijpen van geestelijke wezens.

2.21. Het gedachtencontact met een overledene

In de volgende situatie gaat het om een jong persoon van wie de geliefde overleden is. In dat geval gaan de gedachten vanzelfsprekend uit naar de geliefde overledene. Deze liefdevolle gedachten kunnen niet anders dan opgevangen worden door een wezen op het geestelijke vlak. Er is überhaupt geen enkele vorm van bewustzijnsmanifestatie waarvan voorkomen kan worden dat die opgevangen wordt door de wezens op het psychische vlak, die tot taak hebben de wezens op het fysieke vlak te dienen. We kunnen sowieso niet zo stil zijn dat er niet het een of ander in ons bewustzijn gebeurt, en dat wordt onvermijdelijk gehoord. Deze liefdevolle gedachten gaan verder naar een psychische wezen, dat gespecialiseerd is in het ontvangen van liefdesimpulsen en ingeval dit wezen niet in verbinding kan komen met de overledene, stuurt het de gedachten door naar een ander psychisch wezen dat daar wel toe in staat is en dit wezen stelt zich dan in verbinding met de overledene aan wie de jonge persoon op het fysieke vlak liefdevol dacht. Dan heeft de liefdesimpuls zijn bestemming bereikt, waardoor de overledene de invloed van een aantal liefdesimpulsen ondergaat.

2.22. Het mediamieke contact met de doden

In de volgende situatie gaat het om een overledene die denkt aan iemand op het fysieke vlak. Dat kan een moeder of vader zijn die gestorven is en nu graag een liefdevolle gedachte naar haar of zijn kind op het fysieke vlak wil zenden. Dan zenden ze impulsen naar het kind om aan te geven dat ze in contact met hem willen komen. Dit soort dingen belemmert de wezens die zich in de eerste sfeer bevinden om verder te komen; want een van de bedoelingen met hun verblijf hier is dat ze alles vergeten wat hen nog aan het

fysieke vlak bindt. Maar in de situatie waarover ik het hier heb, heeft de overledene dus een impuls naar het fysieke vlak gezonden en er komt een verbinding tot stand. Deze verbinding ontstaat echter niet altijd rechtstreeks tussen de overledene en degene die zich op het fysieke vlak bevindt. Als dat niet mogelijk is creëren de psychische wezens situaties waarin een verbinding wel tot stand kan komen, bijvoorbeeld via een ander wezen op het fysieke vlak, namelijk iemand die we een medium noemen.

Wil een mediamiek contact met een ander wezen tot stand kunnen komen, dan is het een vereiste dat er een fysiek organisme ter beschikking wordt gesteld aan het psychische wezen dat de liefdevolle gedachte moet overbrengen die de overledene naar zijn kind wil zenden. Wil een fysiek organisme echter ter beschikking gesteld kunnen worden aan een psychisch wezen, is het een vereiste dat het betreffende fysieke wezen dat de eigenaar van het organisme is, zijn bewustzijn eruit terugtrekt, en dan zeggen we dat de betreffende in trance gaat. Er kunnen situaties zijn waarin het van belang is dat er mediums bestaan, maar over het algemeen moet gezegd worden dat het zich trainen om medium te worden minder gelukkig is, omdat iemand in situaties komt en aan krachten blootstaat die gevaarlijk kunnen zijn voor degenen die zich met het mediumschap bezighouden. Als iemand zich met deze krachten bezighoudt zonder hun reikwijdte heel precies te kennen kunnen er de vreselijkste dingen gebeuren. De kwestie is dat de eerste sfeer, zoals gezegd, direct aan het fysieke vlak grenst. Als gevolg hiervan bevindt zich in de eerste sfeer een groot aantal wezens met dezelfde onvolmaakte karaktereigenschappen zoals eerzucht, kwaadaardigheid of wraakzucht als hier. Als ze bijvoorbeeld eerzuchtig zijn en graag een belangrijke rol willen spelen, kunnen ze het bij dergelijke gelegenheden grappig vinden om te proberen de wezens op het fysieke vlak in te beelden dat ze de een of andere

belangrijke overleden persoonlijkheid zijn. Het is bijvoorbeeld vaak het geval bij spiritistische seances dat psychische wezens de deelnemers eraan proberen in te beelden dat ze Christus, Boeddha of iets dergelijks zijn. De deelnemers aan de seance zijn in de regel volkomen overgeleverd aan wat er gezegd wordt. Het is heel belangrijk om te beseffen dat het heel gevaarlijk is om zich zonder kundige begeleiding met deze dingen bezig te houden. Deze dingen zouden in feite alleen plaats behoren te vinden in laboratoria onder kundig toezicht van wetenschappers die werken met het doel om de absolute waarheid te vinden in datgene waarmee ze bezig zijn. Nu gebeuren deze dingen meestal in de vorm van een eredienst met onder meer psalmgezang, maar dat is een primitief stadium. In de toekomst zal men psychisch onderzoek gaan doen in kosmisch-chemische laboratoria waar alleen toegang verleend zal worden aan wezens die zo met deze dingen werken dat ze de mensheid ten goede komen.

2.23. Psychische wezens brengen het contact tussen het fysieke en het geestelijke vlak tot stand

Maar het kan dus lukken om een verbinding tot stand te brengen met wezens in het onbekende, en deze verbinding kan niet tot stand komen zonder de tussenkomst van psychische wezens. Naar deze psychische wezens verwijst Christus als hij zegt: “Zijn al deze dienende geesten niet gezonden naar diegenen die de zaligheid zullen beërven?” (Hebr. 1:14) Wat wij het onbekende noemen is dus geen lege ruimte. Het is duidelijk dat God iets moet hebben waarmee Hij kan waarnemen, geheel in overeenstemming met het feit dat wij niet zouden kunnen waarnemen als we geen organisme hadden met verschillende waarnemingsorganen. Er kan daarom geen verbinding met de Godheid bestaan zonder waarnemingsorganen: Gods waarnemingsorganen en onze

waarnemingsorganen. De psychische wezens die de verbinding tot stand brengen tussen de wezens op de verschillende vlakken, bijvoorbeeld tussen een wezen op het fysieke vlak en een wezen in de eerste sfeer, zijn in hun hoogste analyse Gods waarnemingsorganen. In de eerste sfeer bevinden zich zowel zogenaamde bandieten en schurken als engelen en heiligen en in deze sfeer moet alles wat tot het principe van het doden behoort, alles wat de wezens aan het fysieke vlak bindt, uit hun bewustzijn weggesuggereerd worden, voordat ze over de drempel naar de volgende sfeer kunnen gaan.

In de volgende sfeer is alle duisternis uit het bewustzijn weggesuggereerd. Hier heersen harmonie, vrede en geluk. Hier begint het werkelijke leven van de geestelijke wereld. De aardse mens is teruggekeerd naar zijn eigenlijke thuis. Gereinigd van elke vorm van mentale duisternis beleeft hij nu de schoonheid waarvan hij door middel van zijn religieuze gevoel vermoedde dat die bestond. Hij bevindt zich nu op Gods eigen uitkijkpunt en zijn leven wordt gevoeld als een stralende beleving van licht en schoonheid, van intuïtie en zaligheid.

2.24. Gods organisme en waarnemingsorganen

Behalve datgene wat ik u in deze lezing over de binnenkamer verteld heb, zijn er een paar andere dingen die u moet weten om de betekenis van de binnenkamer geheel te kunnen begrijpen. U moet begrijpen dat de godenzoon, het levende wezen, u, ik, wat voor wezen ook maar in de microkosmos, tussenkosmos en macrokosmos, zich op ieder moment binnen in de Godheid bevindt, en dat de Godheid zodoende boven, onder en rondom u is in de macrokosmos, de tussenkosmos en de microkosmos, dus overal. U kunt in het gehele heelal zelfs niet op nog zo'n klein puntje buiten u wijzen, dat niet de Godheid is. U moet bovendien begrijpen

dat alle rijken van de spiraal: het mineralenrijk, het plantenrijk, het dierenrijk, het ware mensenrijk, het wijsheidsrijk en de goddelijke wereld zowel in de godenzoon als in de Godheid vertegenwoordigd zijn, zodat ze beide gebieden in zich hebben waardoor de verbinding in de binnenkamer tot stand kan komen. Zo hebben we in ons bijvoorbeeld een gebied waarmee we planten kunnen waarnemen. Onze musculatuur is niets anders dan een plantenorganisme in een verder gevorderd stadium. Met het gebied in ons dat door de zwaarte-energie, de explosieve of dodende energie, gevormd wordt, nemen we reacties waar die het dierenrijk of de zone van het principe van het doden vertegenwoordigen. Op een overeenkomstige manier is het gesteld met de gebieden in ons die de overige rijken van de spiraal vertegenwoordigen. God heeft eveneens alle zes rijken van de spiraal in zich vertegenwoordigd en de organismen van alle levende wezens die tot alle zes rijken in de spiraal behoren, zijn, zoals ik eerder vermeld heb, Gods waarnemingsorganen. De uiterlijke vorm, het organisme, is het werktuig voor de waarneming. Het Ik erachter is voor alle godenzonen hetzelfde. Door ons te realiseren dat we ons op elk willekeurig moment binnen in God bevinden en dat God overal onder meer ogen en oren heeft om ons mee waar te nemen, zodat we geen enkele seconde helemaal door God verlaten zijn, en door ons te realiseren dat we niet nog zo'n klein zuchtje kunnen slaken zonder dat het door God ontvangen wordt via andere levende wezens die zijn waarnemingsorganen zijn, ja, dan is het onvermijdelijk dat we een gevoel van geborgenheid krijgen waarvoor absoluut helemaal niets bestaat wat we ermee kunnen vergelijken.

Er bestaat echter een groot verschil in hoezeer de afzonderlijke wezens hun waarnemingsorganen gebruiken om in verbinding met de Godheid te komen. Op sommige tijdstippen zijn de levende wezens heel zeker van zichzelf en ontplooiën bijna geen energie om in verbinding met de

Symbool nr.

21.

De eeuwige, kosmisch-organische verbinding tussen God en de godenzoon I.

(© Martinus Institut, 1981, Reg. 21)

Godheid te komen en dan trekt God zijn waarnemingsorganen terug. Dan luistert het wezen niet erg naar wat de Godheid te vertellen heeft. In andere tijden bevindt de godenzoon zich in een mentaal dal en roept net zoals de soldaat op het slagveld in zijn wanhoop tot de Voorzienigheid om hulp en dan is de energieontplooiing van de Godheid groot. Wanneer de godenzoon in nood verkeert, is God het meest nabij, of zoals het spreekwoord zegt; “Als de nood het hoogst is, is de redding nabij”. Het principe dat ik hier geschilderd heb, doet zich overal voor. Het is duidelijk dat waar we voorspoed hebben, daar overheersen wij en waar we tegenspoed hebben, daar zijn we klein en overheerst de omgeving.

2.25. De Godheid ervaren als een veelheid en als een eenheid

We bevinden ons, zoals gezegd, binnen in de Godheid. De geweldige veelheid waardoor we omringd worden zoals mineralen, planten, dieren en mensen, is het organisme van de Godheid. God heeft een Ik en een bovenbewustzijn achter het zichtbare dat zijn organisme vormt. Er bevindt zich een Iets achter het organisme en het zou wenselijk zijn dat we met dat Iets in verbinding zouden komen. Als we ons tot een wezen wenden dan spreken we niet tegen zijn ogen, oren, neus of voeten als we 'jij' zeggen, maar tegen zijn Ik, het levende Iets achter het organisme. Er gaat om zo te zeggen een boodschap van een punt in ons naar een punt in het wezen tot wie we ons richten. We wenden ons tot de schepper achter het organisme. Zolang we ons alleen instellen op het organisme zelf, dan zijn we enkel ingesteld op de veelheid, dan beschouwen we elkaar in feite slechts als een verzameling materie, bijvoorbeeld als ogen, oren, neus of mond. Maar we beschouwen elkaar toch ook als veel meer dan dat. We beschouwen elkaar als levende wezens met onder meer intelligentie en gevoel achter alle fysieke ontplooiing, met een centrum dat bijvoorbeeld ogenblikkelijk onze voeten kan laten bewegen en onze hersenen kan laten functioneren. Dit centrum is echter onzichtbaar, niet toegankelijk voor waarneming en als we ons tot een ander mens wenden, wenden we ons in principe tot het onzichtbare in hem. En zo zouden we ons ook graag tot de Godheid moeten wenden.

Zolang we enkel de afzonderlijke mineralen, hemellichamen, zonnen, sterren en planeten enzovoorts zien en niet beseffen dat dit levende wezens zijn, dat ze Gods waarnemingsorganen zijn, dan is de wereld in feite een dood ding voor ons en bestaat de Godheid in diepste zin helemaal niet voor ons. Dan zien we de Godheid enkel als een veelheid,

maar we zouden de Godheid bij voorkeur niet alleen moeten leren zien als een veelheid, maar als een eenheid, als het enige dat in werkelijkheid voor ons bestaat als het centrum dat al het andere kan dirigeren. Hier komt de Voorzienigheid ons ook te hulp. Het is zo mooi ingericht dat we het geheel niet in één keer kunnen zien; konden we dat wel dan zou het niet moeilijk zijn de Godheid als een eenheid waar te nemen. Nu kunnen we altijd iets met onze zintuigen omvatten: dat is het bekende, dat is de veelheid. En er is iets wat we niet met onze zintuigen kunnen omspannen, namelijk het onbekende. We kunnen ons echter tot het onbekende wenden in de binnenkamer. In de binnenkamer, die ons ter beschikking staat waar we ons ook maar bevinden, of dat nu op de oceaan, in de woestijn of in het bos is of waar dan ook, daar kunnen we ons tot de Godheid wenden als een eenheid. Het onbekende is in werkelijkheid de binnenkamer waar we God zullen vinden.

2.26. De grens tussen het bekende en het onbekende

In de Godheid zijn, zoals vermeld, alle zes rijken vertegenwoordigd die u door mijn analyses hebt leren kennen. U kunt ze niet allemaal waarnemen, maar ik kan ze zien en analyseren zodat u ze met uw intelligentie kunt begrijpen. Ik kan ze in detail zien. De Godheid is geen veelheid voor mij maar blijft voortdurend een eenheid. De mensen zullen de Godheid pas als een eenheid kunnen zien, als ze zover ontwikkeld zijn dat ze beleven dat er een goddelijke verbinding is tussen alles wat er bestaat. Deze goddelijke verbinding maakt van alles een eenheid. En het is wenselijk dat u tot die beleving zult komen door kennis over en begrip van de binnenkamer. Naast de fysieke wereld is dat een onbekend gebied. Dit onbekende gebied gaat u nu met behulp

van de kosmische analyses en uw eigen persoonlijke ervaringen steeds meer onderzoeken.

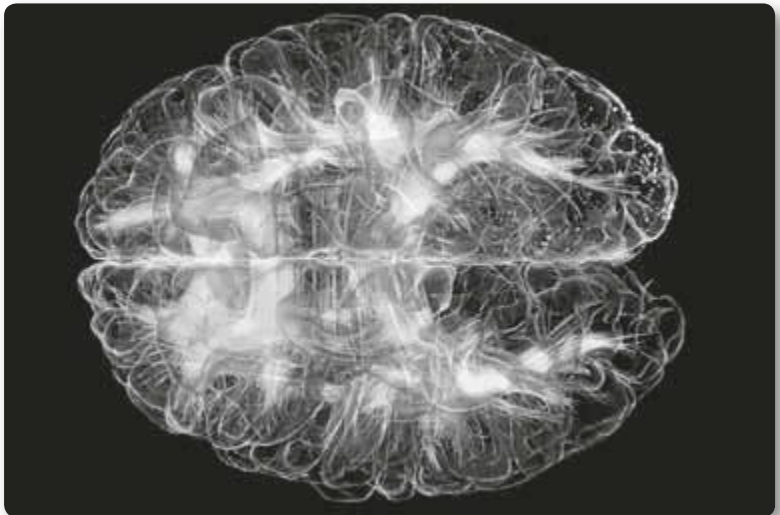
Er bevindt zich een Iets in u dat zich te allen tijde op de grens tussen het bekende en het onbekende gebied bevindt. Dat is uw Ik. In dit onbekende gebied slaakt het dier zijn angstkreet. Betreft het een natuurmens dan zal die zich een voorstelling vormen over bijvoorbeeld het bestaan van een voorzienigheid in stenen of bomen, maar dat is nog steeds maar een voorstelling van het onbekende. De christelijke mens heeft ook een voorstelling van de Godheid. Geleidelijk aan verdwijnen de voorstellingen van de Godheid echter, omdat de Godheid niet in een vorm aanbeden moet worden. Het gewoontebewustzijn betreffende het bestaan van de Godheid dat we het eerst in de angstkreet van het dier in doodsnood tegenkwamen, wordt steeds levendiger in het bewustzijn in de vorm van een 'meer verheven' voorstelling van God, en door de talrijke duistere situaties die het wezen beleeft, komt het onvermijdelijk in situaties waarin het in contact komt met de Godheid, en dan gebeurt het dat het Ik een energiestraal, een impuls, naar het onbekende uitzendt waarvan het het vermoeden heeft dat er een God is. Deze impulsen of gebeden worden, zoals ik eerder opgemerkt heb, altijd opgevangen maar er kan niet altijd aan voldaan worden in de volgorde zoals het wezen zelf wenst. De gebeden zijn ingedeeld in verschillende categorieën al naargelang de stadia die ze bereiken. Sommige bereiken slecht de lager liggende stadia, sommige komen wat verder en sommige bereiken het hoogste stadium, waar kosmische wezens hun verdere transport verzorgen.

2.27. De ontwikkeling van latente hersencentra die ontvankelijk zijn voor hogere kosmische energieën

Door alle duistere toestanden die de mensen beleven,

wordt het hen geleidelijk aan duidelijk dat er werkelijk een systeem in het bestaan is en dat alles levensuitingen zijn. Ze worden steeds meer getraind in het begrijpen dat er zich achter alles levende wezens bevinden. Ze raken er steeds meer aan gewend hun bewustzijn op de Voorzienigheid te richten en ze leren dat alle lijden in diepste zin een uitdrukking van liefde is en dat er in principe geen straf of zonde bestaat, dat niemand onrecht kan begaan of onrecht kan worden aangedaan en dat alles wat er in de wereld gebeurt een les is, dat het reacties zijn van de eigen ontplooiingen van de wezens en dat deze terugkeren en laten zien hoe deze of gene vorm van bewustzijnsontplooiing werkt. Zo ontstaat wijsheid. Hoe meer we de volmaaktheid in alles zien, hoeveel groter onze liefde wordt voor alle levende wezens en voor de Voorzienigheid in wier omarming we ons bevinden.

Het bestuderen van geesteswetenschap maakt dat een aantal latente hersencellen, die liggen te wachten om in gebruik genomen te worden, tot ontplooiing begint te komen, zodat u met behulp van een combinatie van intelligentie en gevoel

de kosmische realiteiten gaat onderzoeken. U krijgt geleidelijk aan een zekere drang om deze latente hersencentra tot ontwikkeling te laten komen en dat zorgt ervoor dat u zich steeds meer traint in het ontvankelijk worden voor de hogere kosmische energieën, en dan gebeurt er iets merkwaardigs.

2.28. Kosmische belevingen of inwijdingen van verschillende graden

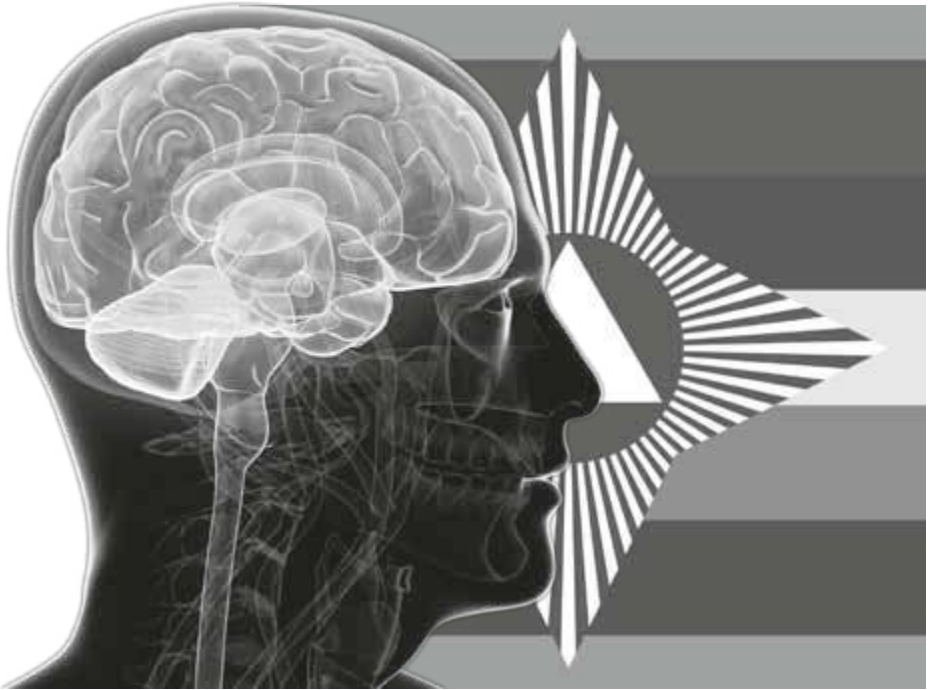
Als u op een goede dag gaat inzien dat u liefdevol moet zijn tegen de wezens die onaangenaam tegen u zijn, tegen de wezens die u niet mogen, en als u al het onbehaaglijke dat u overkomt begrijpt en het volmaakte erin ziet en vindt dat het allemaal een antwoord van de Godheid is dat tot u gericht is, dan keert u de rechterwang toe als u op de linker geslagen wordt, dan ontplooit u overal liefde en wordt u daardoor steeds ontvankelijker voor de liefdesenergieën van het heelal, van de rechtstreekse liefde van de Godheid zelf via de meest verheven toestanden, zodat deze niet meer neergetransformeerd hoeven te worden naar primitievere toestanden, want nu staat u rechtstreeks in verbinding met de hoogste waarnemingsorganen van de Godheid. U zult dan beleven dat u, wanneer u het het minst verwacht, overstraald zult worden door intuïtie-energie. U bevindt zich dan in een enorme vuurzee, waarvan de kracht afhankelijk is van de graad van inwijding, die u bereikt heeft. In de eerste toestand zal deze vuurzee gevoeld worden als een wit licht met blauwe schaduwen. In deze vuurzee zult u gestalten kunnen waarnemen die zich bewegen, gestalten die symbolisch zijn en waarvan het uiterlijk afhangt van uw speciale interesses. In het volgende stadium is de vuurzee meer verguld en in het hoogste stadium bestaat de vuurzee als het ware uit goud. In dit stadium lijkt de vuurzee op draden

vanuit uzelf, vanuit tafels, stoelen; deze oneindige vuurzee van gouden draden straalt uit alles. Dit gehele proces zal enorm inwerken op de nieuwe centra en uw waarnemingsvermogen zal zich verruimen zodat het zo'n kracht krijgt dat u met behulp ervan een volledige beleving kunt krijgen dat u voor de eeuwig Voorzienigheid geplaatst bent en u zult een gevoel van zaligheid ervaren dat u nooit meer vergeet.

2.29. Een nieuw kosmisch waarnemingsvermogen

Het gebeurt vaak dat mensen het gevoel krijgen dat ze geweldige lichtverschijnselen beleefd hebben van vergelijkbare aard als ik hier beschreven heb. Dat is niet ongevoel. Als de mensen die ze beleven daar echter alleen een gevoel van zaligheid bij krijgen en het niet met iets anders gepaard gaat, namelijk een volledige omvorming van hun hersenen, dan is het niet de juiste beleving geweest. Als bepaalde zenuwen niet in orde zijn, kunnen er heel goed flikkeringen gezien worden. Men moet oppassen zich niet door zo'n beleving te laten misleiden.

Maar is het de juiste beleving geweest, dan zal het na de eerste van dit soort belevingen zo zijn dat overal waar u eerst niets zag, er nu voor u 'geopend' is, zodat u helder en duidelijk ziet. U zult merken dat er lichtstralen van u uitgaan en dat de lichtstralen vanuit de Voorzienigheid bij u binnengaan. U zult zich in een oneindige lichtoceaan bevinden. Dan ziet u uit over planeten, oceanen, sterrensteden, over alle fysieke werelden. Richt u uw bewustzijn op de geestelijke wereld, dan opent deze zich ook voor u. Het kan in fracties van seconden gebeuren dat u datgene beleeft, waar u maanden over doet om het te beschrijven. Ik heb het namelijk zelf beleefd. Ik heb nooit iets over deze dingen gelezen. Deze beleving is in werkelijkheid de ontmoeting met de Vader, en deze ontmoeting met de Vader zullen alle

godenzonen uiteindelijk onvermijdelijk krijgen, zodat u Hem in levende werkelijkheid achter alle dingen ziet, Hem in ieder levend wezen ziet en de saamhorigheid tussen alle levende wezens ziet.

De kosmisch bewuste persoon ziet het heelal permanent als een stralende lichtoceaan, ziet dezelfde lichtglorie of het nu om een moordenaar of een heilige gaat, hij ziet hetzelfde licht overal. Dan kan men niet anders dan zich geheel overgeven aan God en de woorden van Christus waar hij “Vader, niet mijn wil maar uw goddelijke wil geschiede” (Luc. 22:42) zegt, tot de zijne maken. Heeft iemand kosmisch bewustzijn, dan hoeft hij helemaal niemand te vragen als hij graag het een of ander wil weten. Op het moment dat het verlangen om het een of ander te weten zich meldt, richt hij zijn bewustzijn erop. Het heelal opent zich voor hem

en hij ziet ongehinderd wat hij wil. Als ik het een of andere vraagstuk wil verklaren, ga ik voor mijn schrijfmachine zitten. Dan opent mijn kosmische bewustzijn zich en zie ik een heleboel dingen, waarna ik die dingen opschrijf. Het gebeurt keer op keer dat er in de fractie van een seconde zoveel naar me toe komt dat ik het niet allemaal kan opschrijven. Dan maak ik symbolen en kan altijd later met behulp van deze symbolen beschrijven wat ik gezien heb.

2.30. De Godheid concentreert zich rechtstreeks op elk afzonderlijk individu

Het speciale en bijzondere van het hebben van kosmisch bewustzijn is niet alleen dat je met behulp van het verruimde waarnemingsvermogen uit de eerste hand toegang hebt tot alle kennis van de wereld, maar dat je gelijktijdig één met de Vader bent. In deze toestand zie je niet alleen maar de uiterlijke vorm van de wezens. Je ziet de wezens bovendien als de waarnemingsorganen van de Godheid. Daardoor begrijp je dat de enige werkelijke manier om God te liefkozen plaatsvindt door Hem via je naaste te liefkozen, door je naaste lief te hebben als jezelf. In deze toestand is de relatie tussen de godenzoon en God zo volmaakt als maar enigszins voorstelbaar, omdat je dan daadwerkelijk begrijpt dat er in principe maar twee wezens in het gehele heelal bestaan: jijzelf en de Vader. U begrijpt dat als u zo'n bewustzijnstoestand bereikt hebt, u bijvoorbeeld niet langer in de ban raakt van het een of andere kleine lokale gebied, dan is het niet langer een probleem voor u of deze of gene macht zal overwinnen, of deze of gene planeet zal vergaan of niet, en of de rotatie van de wereld de ene of andere snelheid zal hebben. Nee, dan ziet u dat alle dingen details zijn op hetzelfde grootse toneel dat God voor uw verwonderde ogen openbaart. Dan ziet u dat het leven één grote

ontplooiing van liefde is, dat alles wat er plaatsvindt een demonstratie is van de geweldige scheppingskracht van de Godheid. Dan begrijpt u dat dit gehele spel er uitsluitend voor u alleen is. Zo'n instelling zal geleidelijk aan ieder levend wezen krijgen.

Het is werkelijk zo dat de Godheid zich rechtstreeks op ieder afzonderlijk individu concentreert, en dan begrijpt u wel dat bidden niet uit de mode zal raken en afgeschaff zal worden, omdat u meer kennis krijgt, integendeel. Dat de mensen meer kennis krijgen zal ervoor zorgen dat ze er zich steeds meer op instellen om een genie te worden in het gebruik van het gebed in de binnenkamer en zeggen: "Onze Vader, die in de hemelen zijt!" zonder zich deze Vader voor te stellen in een beeldvorm, die immers begreep is.

2.31. Leven in een bewust samenzijn met God

Mijn relatie tot God is zo volmaakt dat ik met Hem praat zoals een man met zijn naaste praat en God toont mij in dat 'gesprek' alles wat ik in het gehele heelal wil zien. Alles wat ik in mijn analyses beschreven heb en alles wat ik u moet geven voordat ik deze zone verlaat, is iets wat God mij laat zien. Ik heb mijn kennis niet van iets wat ik gelezen heb, maar van alles wat ik zie. En ik zie dat alles wat er gebeurt een uiting is van stralende liefde, hoewel ik in een zone leef waar het principe van het doden zo enorm tot ontplooiing gebracht wordt en waar de oorlog culmineert. Ik zie dat het allemaal stralend licht is en ik weet dat u allemaal naar dit stralende licht verlangt.

Het zou natuurlijk heerlijk voor u zijn om een gelukkig lot te krijgen en in een toestand te komen waarin alles behaaglijk licht is, waarin u één met de Vader bent en waarin u in elke willekeurige situatie op Gods eigen uitkijkpunt staat, vanwaar u ziet dat u nooit weer lijden en onrecht

zult meemaken, waar alles één stralende openbaring van liefde is, weergegeven in alle bestaande vormen van kleurenontplooiing, energieontplooiing, lichaamsontplooiing, ja, alles wat u zich kunt voorstellen. Als we begrijpen dat alles één stralende, culminerende openbaring van liefde is, zullen we onvermijdelijk in een bewust samenzijn met de Godheid leven en dit samenzijn is de grootste beleving die er bestaat. Dit samenzijn met de Godheid is het licht waar u zich onbewust heen spoedt als u de drang voelt om te luisteren naar wat ik u te vertellen heb, omdat er in u, net zoals in het dier wanneer het zijn angstkreet slaakt, iets is wat tot de Voorzienigheid in het onbekende roept.

Als u hierheen komt om naar mij te luisteren, om deze dingen te bestuderen en uw hersenen te gebruiken om een verklaring te vinden voor de dingen die u beleeft, dan is dat in feite een voortzetting van de angstkreet van het dier in doodsnoed. Het is de angstkreet van het dier in doodsnoed in een verder ontwikkeld stadium. Het is het verlangen om met de Godheid verenigd te worden dat ervoor zorgt dat u de drang voelt om het leven grondig te onderzoeken, mijn analyses te bestuderen en deze ter harte te nemen. Deze richtlijn om uw naaste lief te hebben als uzelf die de kosmische analyses vertegenwoordigen, zal u onvermijdelijk tot de stralende ochtend brengen waarop God zich springlevend aan u zal vertonen – en vanaf dat moment bent u één met de Vader geworden en kunt u niets anders dan een stralend licht en een liefdevol gedrag tegenover uw omgeving manifesteren, en dan kunt u alleen maar liefde en vreugde schep-
pen waar u zich ook maar heen beweegt.

Vertaling © A.J. Stroobant, augustus 2015/juni 2016

Uit het boek: *Martinus, zoals wij hem ons herinneren*

PETER ZACHO

Leraar

Ik wil graag iets vertellen over mijn kennismaking met Martinus. De eerste keer dat ik deze naam hoorde was in 1933, toen ik 22 jaar was. Ik was pas getrouwd en woonde in een kleine keuterboerderij op Funen samen met mijn vrouw Kirsten.

Mijn vader noemde de naam Martinus, toen hij op een dag vertelde: “Mijn zuster Edith is gek geworden. Zij gaat naar ‘geesteswetenschappelijke’ lezingen van een man, die Martinus heet!” Mijn vader probeerde haar deze interesse uit het hoofd te praten, omdat hij vond, dat het beter voor haar zou zijn zich te houden aan wat ze als kind geleerd had.

Ik dacht bij mijzelf, dat je dat toch niet kon weten voordat je gehoord had wat deze man te vertellen had.

Er zouden een paar jaar overheen gaan, voordat ik de naam Martinus opnieuw hoorde. We kregen bezoek van mijn nicht, en omdat ik wist dat zij ook iets over Martinus wist, vroeg ik haar: “Wat wil Martinus eigenlijk?” Omdat ze blijkbaar niet geloofde dat zo’n boerenpummel als ik er iets van zou kunnen begrijpen, antwoordde ze ietwat ontwij-

1/2

kend: “Ach, het is niet iets voor iedereen!”

Hierop antwoordde ik meteen: “Als het niet iets is voor ons allemaal, dan kan ik je wel vertellen dat het niet de moeite waard is zich ermee bezig te houden!”

Nu weet ik dat we beiden gelijk hadden. Het is niet iets voor ons allemaal op dit moment, maar eens wordt het dat wel.

Kort daarna kregen we bezoek van een kennis die ook geïnteresseerd was in de literatuur van Martinus en hij toonde me een van de symbolen van Martinus, die het gehele wereldbeeld verklaart. Toen werd mijn interesse werkelijk gewekt. Ik begreep nu dat Martinus een nieuwe wereldleraar moest zijn. Ik nam meteen een abonnement op het tijdschrift KOSMOS, en ik wachtte gespannen op de komst van de postbode met het eerste nummer. Het tijdschrift kwam en het eerste artikel dat ik las, ging over het kringloopprincipe. Dat las ik met grote interesse, en daarna schreef ik een aardige brief aan Martinus. En stel je voor – hij antwoordde met een hele fijne brief.

Later las ik het boekje *Het ideale voedsel*.

Op tafel stond een stuk gebraden varkensvlees, dat mijn moeder ons gestuurd had. We waren toen arm. Ik las hardop uit het boekje voor aan mijn vrouw. Nadat ik was gestopt met lezen vroeg ik: “Zouden we het varkensvlees

Citaat

.....

En er is iets wat we niet met onze zintuigen kunnen omspannen, namelijk het onbekende. (...) Het onbekende is in werkelijkheid de binnenkamer waar we God zullen vinden.

.....

niet aan de burens geven?” Dat vond zij een goed idee, en dat deden we dus.

Via het tijdschrift KOSMOS kwam ik te weten dat Gerner Larssen, die de secretaris van Martinus was, een lezing zou geven in Odense. We gingen er naar toe en hoorden zijn inspirerende lezing. En we kregen veel nieuwe vrienden.

Toen kwam de dag, dat Martinus zelf een lezing in Odense zou geven. Ik kan me herinneren dat het op woensdag 30 maart 1938 was. Een geweldige spanning! Intens luisteren! Ik herinner me niet veel van de lezing op zich, daarvoor was ik veel te gefascineerd door het kijken naar de mens Martinus. Na de lezing ging hij bij de deur staan, omdat hij zoveel mogelijk mensen gedag wilde zeggen. Ik was toentertijd erg verlegen en kon een rood hoofd krijgen, als de aandacht op mij gericht was. Ik probeerde langs Martinus te glijpen, maar hij deed een stap naar voren en vroeg me: “Hoe heet u?” Ik antwoordde dat ik Peter Zacho heette.

“Ah, bent u het, bedankt voor uw aardige brief!”, zei hij vriendelijk en voegde eraan toe: “Hebt u geen zin om naar ons vakantieoord in Klint te komen en er de paasvakantie door te brengen?”

Ik antwoordde dat mijn vrouw en ik daar heel veel zin in hadden.

Pasen brak aan. Wij en ons dochtertje van anderhalf, Birthe, vertrokken uit Odense naar Klint.

Omdat we geen geld hadden om met de trein te reizen, moesten we fietsen, en onze kleine Birthe zat voorop bij mij op de fiets. We voeren met de veerpont van Nyborg naar Korsør, en waren vol hooggestemde verwachtingen.

Wordt vervolgd.

DE ACHTERKANT

“De weg is wijzer dan de wegwijzer”

ULRICH LIBBRECHT (1927-2017)

Hiermee wilde Libbrecht het volgende zeggen:
Theorieën zijn slechts wegwijzers, het leven zelf
is de grootste bron van wijsheid.

In de Volkskrant van donderdag 8 juni 2017 staat een necrologie van deze wiskundige, sinoloog, natuurliefhebber en idealist, geschreven door Peter de Waard.

Hij schrijft verder:

“Hij [Libbrecht] zou gekscherend de laatste wereldburger kunnen worden genoemd, iemand die riep dat deze aardbol niet aan een religie, volk of land toebehoort maar aan alles wat er leeft. (...) Libbrecht was sterk spiritueel, maar geloofde niet in God verbeeld als een mens, noch in de bijbelse verhalen, dogmatiek of bovennatuurlijke beloning. Hij greep liever terug naar het mysterie van de kosmos en de scheppende kracht van energie. Hij vond dit het beste terug in het taoïsme, in zen en bij de indianen. (...) Hij was oprichter van de school voor comparatieve filosofie in Antwerpen en van Filosofie Oost-West in Utrecht.”

Op YouTube staat een interview met Libbrecht.

